

DIEP IN DE PUT

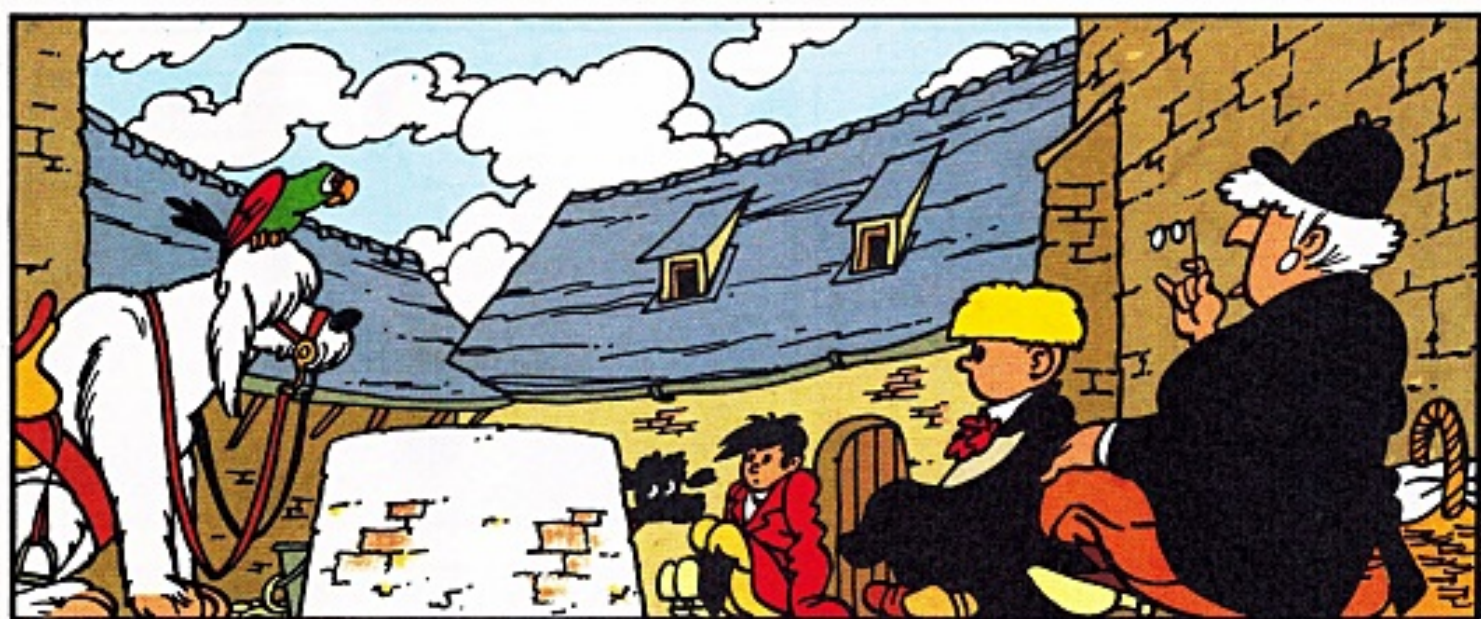

JEF MYS

DE BELEVENISSEN VAN JOMMEKE

DIEP IN DE PUT

UITGEVERIJ HET VOLK N.V.
GENT

Ik zou wel eens voor 'n paar dagen de natuur willen intrrekken, om te rusten.

Ge bedoelt kamperen, Jommeke?

Juist. Ik ga op zolder de tent halen.

Joepie!!

RRRIIIING

Er belt iemand. Kijk eens.

Ha, Filiberke, wat goed nieuws?

Komt Jommeke niet spelen?

Nee, hij moet rusten in de natuur. Kom binnen langs de achterdeur.

Zijt ge ziek, Jommeke?

Nee ik ga kamperen. Ook z'n?

Waarheen trekken we, Jommeke?

O, ik heb er geen idee van. Gewoon onze neus achterna.

Ergens de vrije natuur in. Bomen, struiken, groen en zingende vogels.

Zingende vogels? Goed, ik steek al van wal!

O, MOOIE VROUW!... IK HOU ZOVEEL VAN JOU !!!

MA ENKELE UREN.

Stoppen en eten!

Slaan we hier de tent op?

Nee, Filiberke, we stappen verder de bossen door.

NA DE PICKNICK.

Hoeveel dagen blijven we weg, Jommeke?

Ik weet het niet.

We hebben maar voor drie dagen mondvoorraad bij.

Hier zijn hazen, konijnen, patrijzen en fazanten in overvloed. We zullen niet van honger omkomen.

'S AVONDS

In welke richting trekken we morgen verder?

Steeds langs de mooiste.

Als we maar niet te ver gaan en verdwaald raken.

We zullen de een of andere dag wel ergens uitkomen, Filiberke. Slaapwel!

'S NACHTS...

AUW!

Verdraaid, er bijt een beest in mijn teen!

Ze springt buiten!

Alle drommels, zeker een rat!... oei-oei, mijn teen!

Ge ziet, Jommeke, de vrije natuur heeft ook zijn ongemakken.

Arm teentje!

'S ANDERENDAAGS.

Deze bossen lijken wel eindeloos. We verdwalen, Jommeke.

Geen nood, Filiberke, Flip vindt steeds de weg!

Inderdaad, met mij loopt ge niet verloren. Ik ga eens 'n kijkje nemen.

Bossen, bossen, zover mijn ogen zien kunnen.

Jongens, we zullen deze nacht nog steeds in 't bos slapen.

DE TWEEDE NACHT...

WOEHAA!

Alle bliksems, er bijt weer 'n beest in mijn teen!

Maar, deze maal ontsnapt ze mij niet!... ja, ik heb ze!... Filiberke, maak licht!

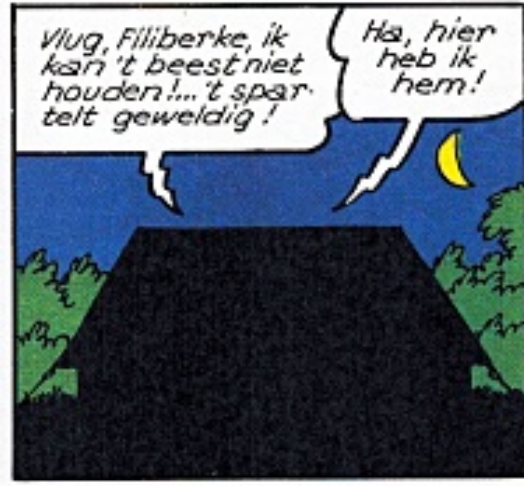
Drommels, ik vind de kanttaarn niet!...

Vooruit, Filiberke, maak toch licht!

Vlug, Filiberke, ik kan 't beest niet houden!... 't spatelt geweldig!

Ha, hier heb ik hem!

FLIP!!!

Wel gij!... waarom, voor de duivel, moet gij in mijn teen bijten?!

Heuheuhev.... ach, Jommeke... heuheuhev... ik droomde...

... dat ik een noot aan 't kraken was... maar 't moet uw teen geweest zijn!....

'S ANDERENDAAGS IN DE NAMIDDAG.

Filiberke, kijk daar!

Een kasteel!

Eindelijk, we zijn
weer in de
bewoonde wereld
aangeland.

Hier slaan we ons kamp
op. Het is een
wondermooie plek, met
een prachtig zicht
op dat kasteel!

Daar woont zeker een
graaaf of zoiets.

Of niemand. Het is
misschien een on-
bewoond vervallen
gedoe.

't Is hier in ieder geval
prachtig.

Maar de
licht wordt
minder
prachtig.

De donderkopen
pakken zich
samen.

't Zal gaan gieten.

't Begint al!

De tent in!

WELDRÁ REGENT
HET VOLOP.

DE HEMELSLUIZEN WORDEN
HELEMAAL OPEN GEZET EN
HET WATER PLETST IN DICHTE
PAKKEN TEGEN DE WERELD.

HET BLIJFT GIETEN TOT
HET DONKER WORDT.

We kruipen maar
in onze slaapzak.

Ik denk dat we
nog op onze licht-
matras zullen
buiten drijven.

Een tweede
zondvloed!
Jongens,
zou't ge
niet aan uw
akte van
berouw
beginnen?

PLOTS STEKEN OOK NOG
FELLE RUKWINDEN OP.

Oei, Jommeke, we vliegen
nog met tent en al
de lucht in!

Verdwaaid, de tent
lost!

Ik moet ze weer
vastmaken. En
dat in die
plassende
regen!

Lieve hemel, ze wordt
helemaal losgerukt!

Filiberke,
help eens, vlug!

Te laat Jommeke, ze
zijn er mee weg!

Alle donders, hier
staan we nu!

In onze
piama!

Grabbel onze
kieren bijeen!

Te laat, Jommeke, ze zijn
er ook mee weg!

Vaarwel broek!..
Vaarwel hemd!..
Vaarwel kousen!..
We zien u nooit
meer weer!..

Waarom hebben
de mensen ook
geen pluimen?
Die kunnen niet
gaan vliegen!

Verdikke, wat een wind!
Ik vlieg nog uit mijn
piama!

We kunnen hier niet
blijven staan. Kom, we
gaan naar het kasteel
eens aankloppen.

Sapperdepitjes, wat een
ellendige toestand!

Niet sakkere, Jommeke.
We hebben onze schoenen
nog kunnen redden.

Pwoe, we zijn er vet mee!
Ze staan vol water!

Jommeke, ik hoop dat dit
verlof in de vrije natuur u
helemaal opgekikkerd
heeft!

Gij dekselse spotvogel,
gij moest uit uw pluimen
waaien!

Hahaha!

Blijksems, nu duikelen we
nog een beek in!

Daar doemt het kasteel op.

Als die mensen maar willen opendoen met zulk hondeweer.

Oef, we zijn er!

'n Stevige klopper.

Hoort gij beweging daarbinnen?

Nee, 't blijft stil...

Nog eens proberen.

We moeten binnen geraken. We kunnen geen hele nacht in de gietende regen blijven staan.

't Is om doodziek te worden...

Hoor, voetstappen.

Wie is daar?

Twee verdwaalde jongens. Onze tent is gaan vliegen. We zijn druijpnat, Mogen we alstublieft binnen?

'n Ogenblikje, ik zal het oah mijn meesterses vragen.

Goede avond, mevrouw de gravin. Wij danken u voor uw gastvrijheid.

Want we zitten helemaal in de reus, ziet u. Onze tent, onze kleren, alles is gaan vliegen.

Ja, en we zijn kletsnat tot in onze buik.

Och arme, sukkelaars!

En mogen Pekkje en Flip ook even opdrogen, mevrouw?

Die hond scheidt natuurlijk problemen. Ons Fifike, begrijpt ge?

Eustache, dat doet er mij aan denken dat ge Fifike nog niet buiten gelaten hebt.

Maar mevrouw, zo'n weer!....

Het is geen weer om er een hond door te jagen, mevrouw!

Fifike moet toch zijn plasje doen!

Vooruit, Eustache, neem twee paraplu's mee.

Mevrouw, zelfs met tien paraplu's verdrinkt ge dadelijk bij de eerste stap in zulk weer.

Mag ik iets voorstellen, mevrouw?

Dat een van die jongens met Fifike buiten gaat. Zij zijn toch al nat tot onder hun vel.

O ja, graag mevrouw de gravin, om u te dienen.

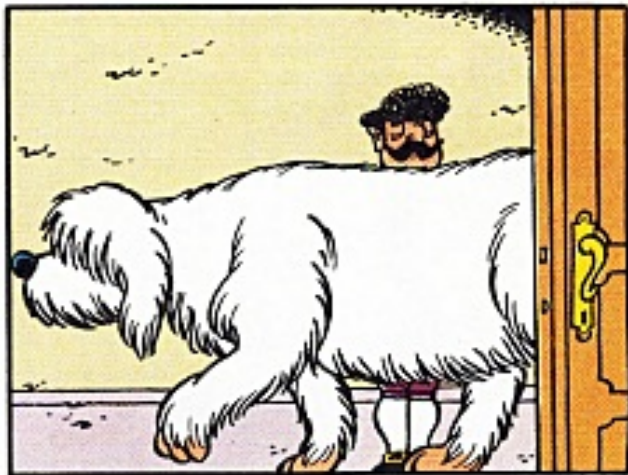
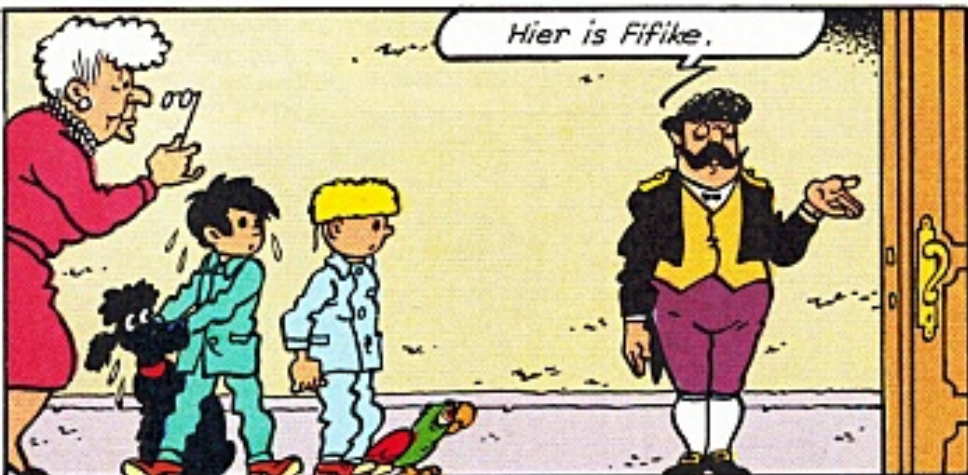

Goed, Eustache, haal Fifike!

Dat zal zo'n verwend schoothondje zijn, zo'n kluwen keffende zenuwen. Houd Pekkje vast, of die speelt er nog balletje-pak mee...

Er is geen kinderkleding!
En dan? Ik kan die jongens toch ook geen kleding van mij laten aantrekken!

Daar zou al te gek zijn mevrouw.

Zoek boven al de kasten af.
Ge zult wel een en ander vinden van wijlen echtgenoot, graaf van Stiepelteen.

Zal me dat een carnaval worden!

O, daar is Fifi terug!
Ik doe wel open.

BONK
BONK

Fifi, goeie hemel, ge drijft!

Ik kon er niets aan doen, mevrouw. De wind rukte de paraplu stuk!

Ge zult wel even Fifi afdrogen, nietwaar? Ik haal 'n handdoek.

Nu nog mooier! Dat is zeker 'n half uur werk!

Zo, Eustache zal dadelijk hier zijn met droge kleren. Wie zijt gij?

Ik ben Jommeke en dit is mijn vriend, Filiberke.

Jongens, allemachtig, wat een beest, wat een kanjer!

Hier zijn de kleren.

Een rijkostuum en een avondkostuum.

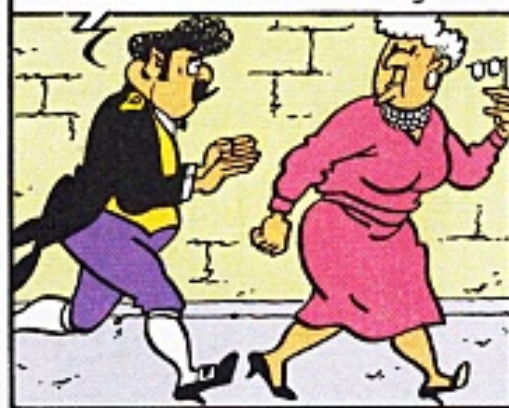
't Zal wel wat te groot zijn.

Trek het maar aan, jongens. Ondertussen maak ik een stevig maël klaar.

Meyrouw de gravin, is dat niet wat onvoorzichtig?

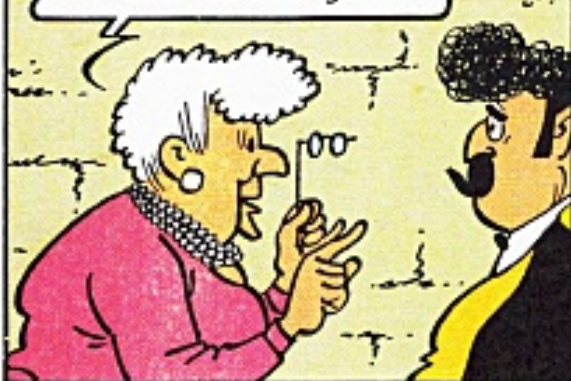

Stuur die jongens liever weg, 't zijn misschien door-trapte boefjes.

O nee, Eustaché, de eerlijkheid staat op hun gezicht te lezen!

En luister, ik nodig die jongens uit hier een week op 't kasteel door te brengen.

Dat zal een welgekomen afwisseling zijn in mijn eentonig bestaan.

Alle drommels, daar komen nog vodden van!

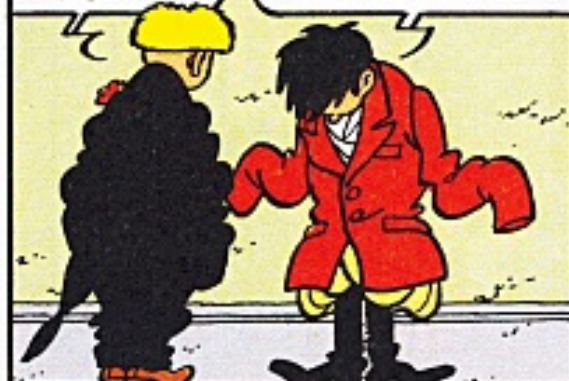
Wel, hoe vindt ge mij?

Juist een graaf, maar dan in 't klein.

Gij ziet er ook indrukwekkend uit.

Ja, 't zit goed, alleen wat kast met de laarzen.

Ze zijn te hoog, ik kan mijn knieën niet bewegen.

Haha, twee uit een circus!

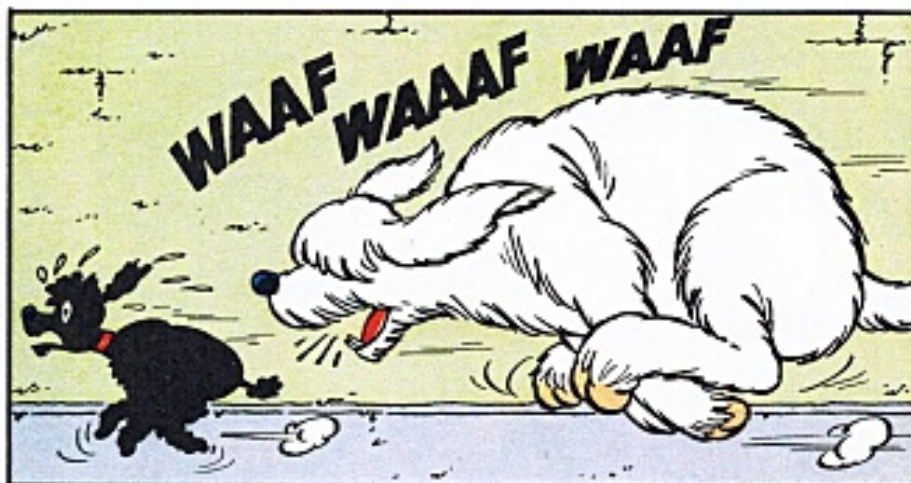

Eustache, zet de tafel!

Jawel, mevrouw.

Ik zou die pot soep over die belhamels hun hoofd kunnen gieten!

Ik zeg het nog eens, daar komen vossen van!!!

Hela, pas op!... alle donders!

Wat een ramp!

Ai, Fifike en Pekkier zullen hier heel de boel overhoop zetten!

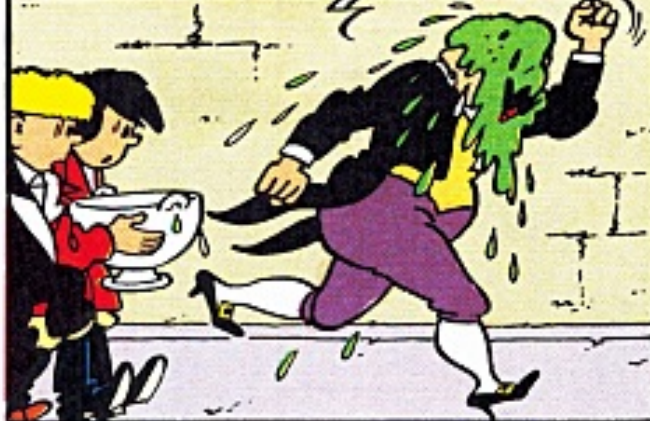
Hallo hallo, dames en heren, hier gaan nog stukken vallen!

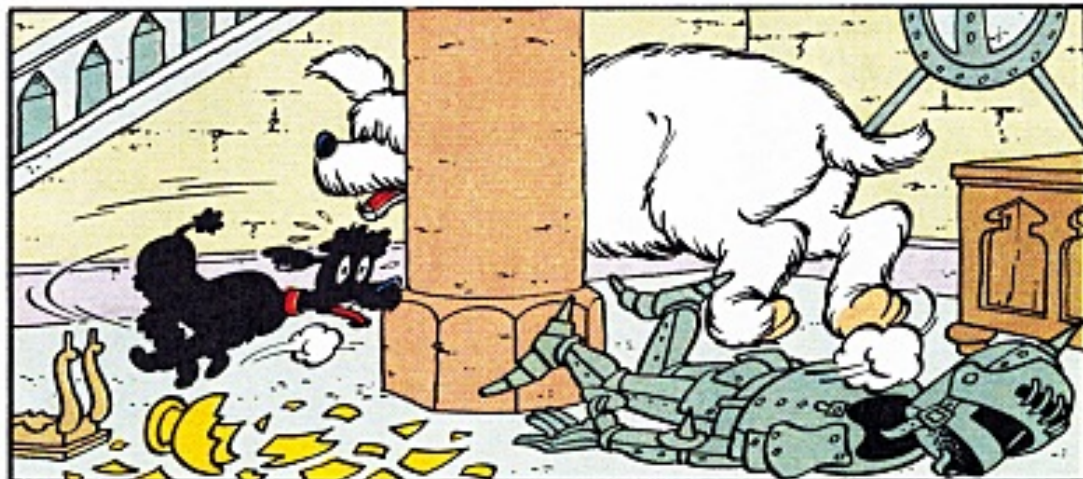
Ik heb het gezegd!

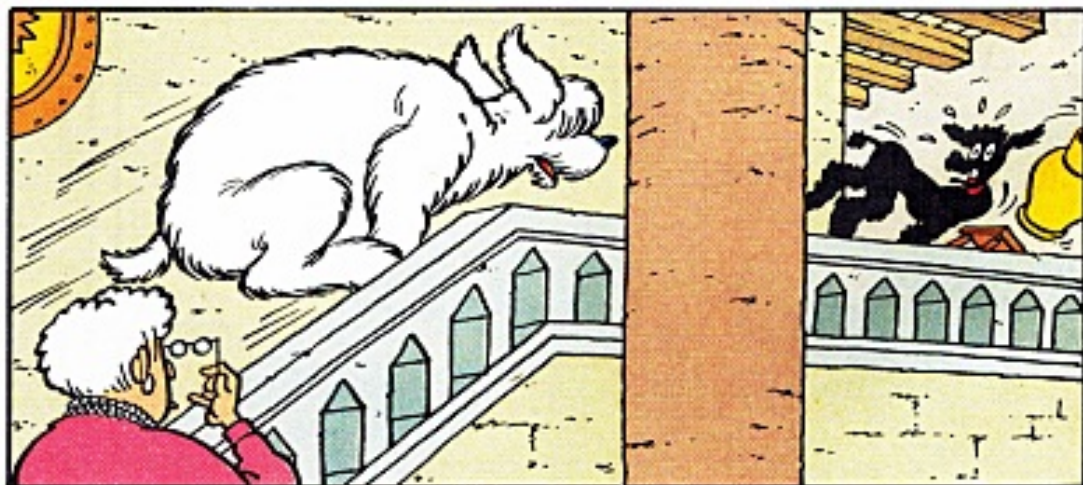
Daar komen vodden van!

Armsi, wij vliegen op staande voet terug de zondvloed in.

Lieve hemel, wat een orkaan is er nu losgebarsten?

Kom hier! En rap!!!

Gij stouterek! Foei!! Ge krijgt van de stok!

Zo, gij jaagt achter kleine brave hondjes!
En dan nog wel binnen!

Draai u om!

Zó doen wij met stoute jongens, zie!

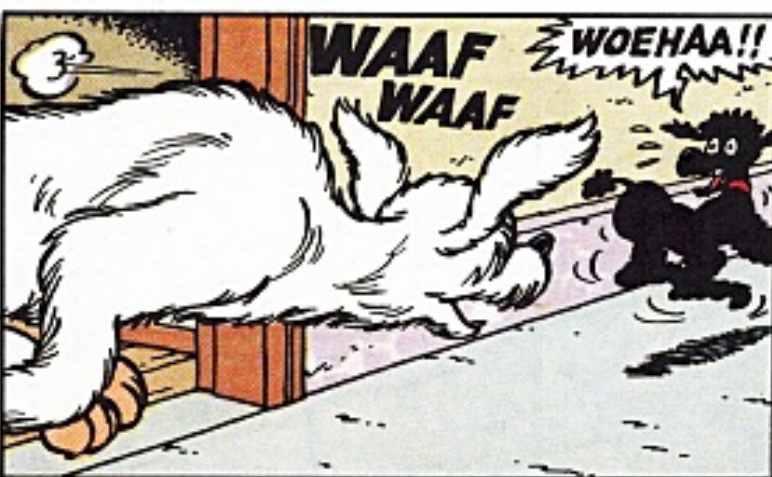
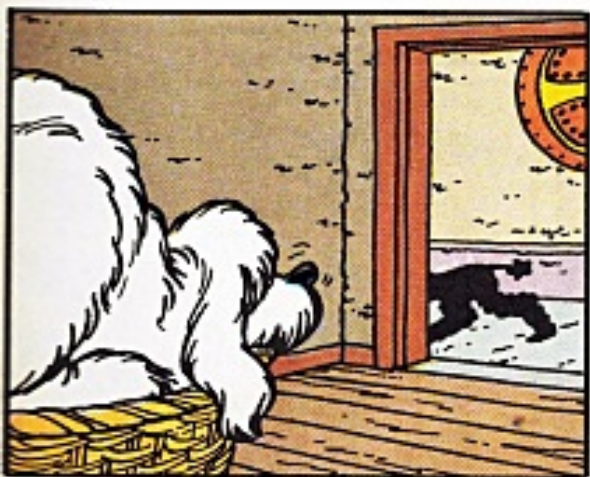
WOEHAA!! En nu uw mandje in!

Arm Fifi! Hij wou alleen maar spelen met u.

Kom, stilletjes naar beneden, Pekkie.

Hier is Fifi! Binnen, zeker zijn kamer!

WAAF WAAF **WOEHAA!!**

Sapperdepitjes, daar beginnen die twee opnieuw!...

Heel mijn hoofd is verbrand door die hete soep.

Die drommelse handen. Ik zal die eens duchtig onder handen nemen!

Mevrouw de gravin!

U zult moeten kiezen! Die handen buiten of ik!

Och, Eustache, die beestjes spelen maar.

Spelen? U noemt dat spelen? Maar ik wordt geradbraakt!

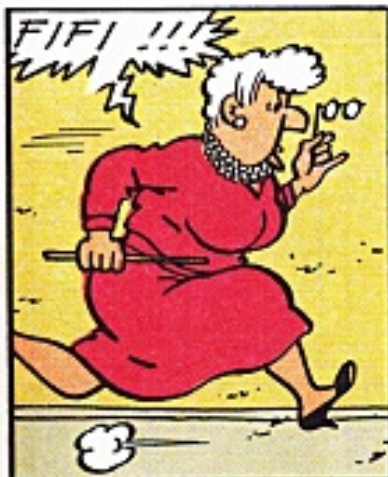

Mevrouw, ik verwittig u, zij preken het kasteel nog af!

Daar hebt ge't al!

FIFI !!!

FIFI! KOM HIER!!

Omdraaien!

Gij stoute jongen! Foei !! Daar, daar, daar en daar!

WOEHAA!

En nu wordt ge vastgelegd aan een dikke koord!

Eustache, schommel de kamer op en leg Fifike vast.

Mevrouw, we zullen maar liever vertrekken. De honden hebben al schade genoeg aangericht.

Tut-tut-tut, ge blijft hier, en voor een hele week. Wilt ge?

O, mevrouw de gravin, graag! Maar de honden?

Die zullen wel vrienden worden.

En nu eten!

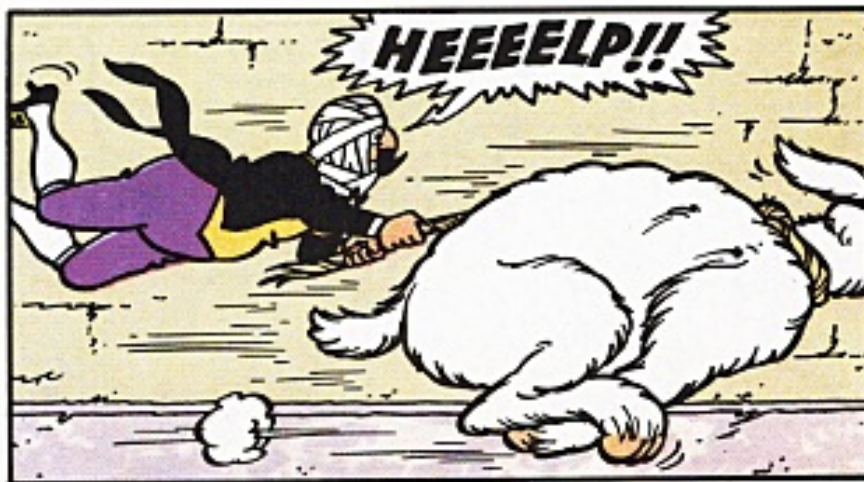
Geen slecht idee. Ik rammel.

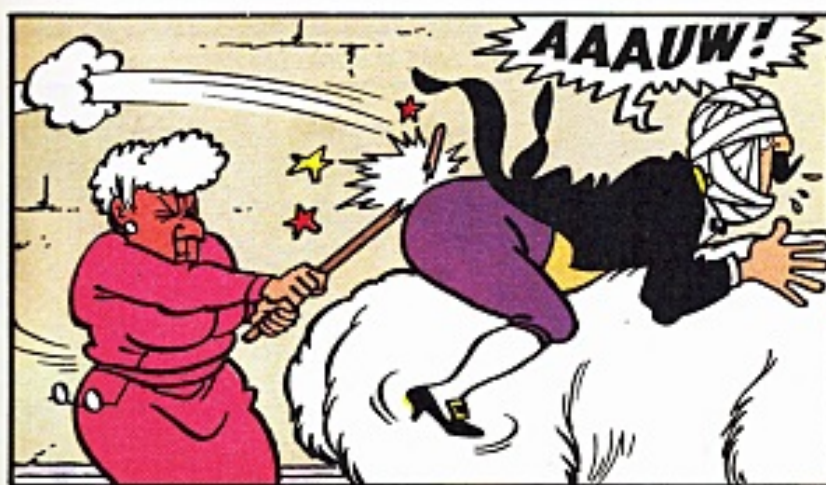
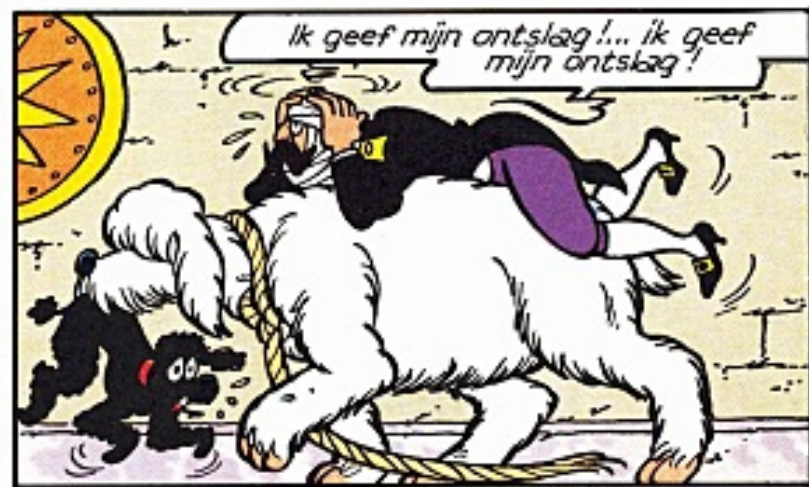
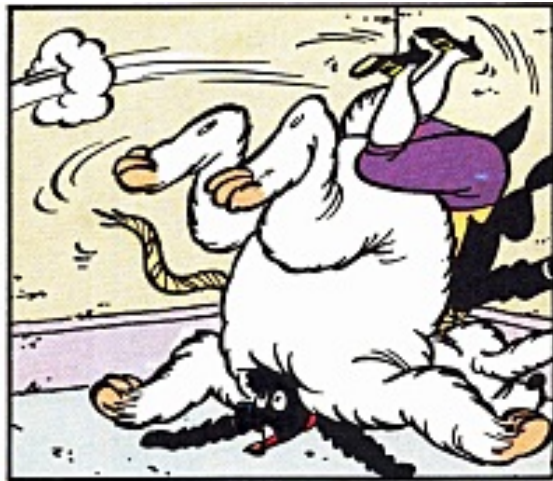
Eustache zal dadelijk uw bedden opmaken. Ge zult hier lekkerder slapen dan in een tent. Morgen laat ik u het kasteel zien.

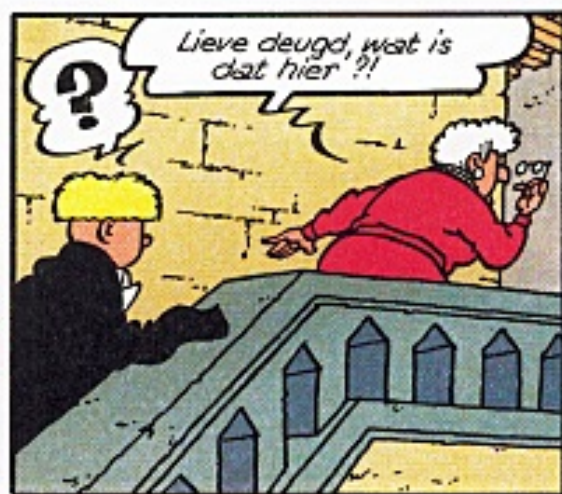
Woont u hier helemaal alleen mevrouw?

Ja, met Eustache, mijn knecht. De graaf is reeds lang dood en kinderen hadden we niet. Gelukkig heb ik Fifike!

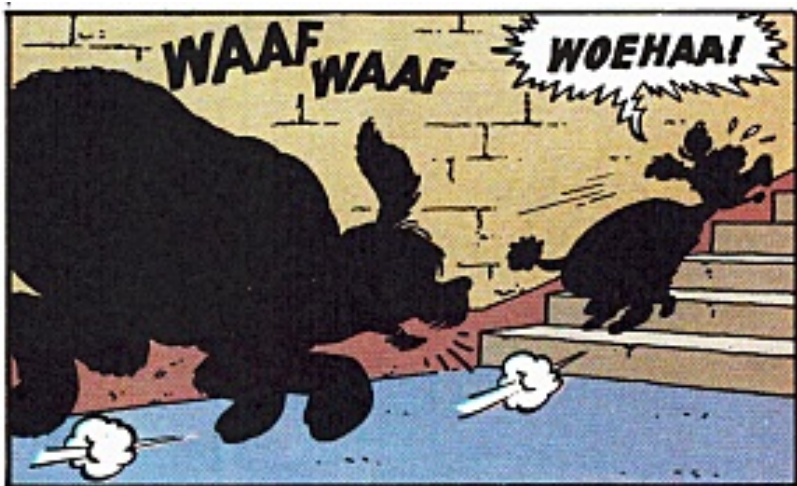

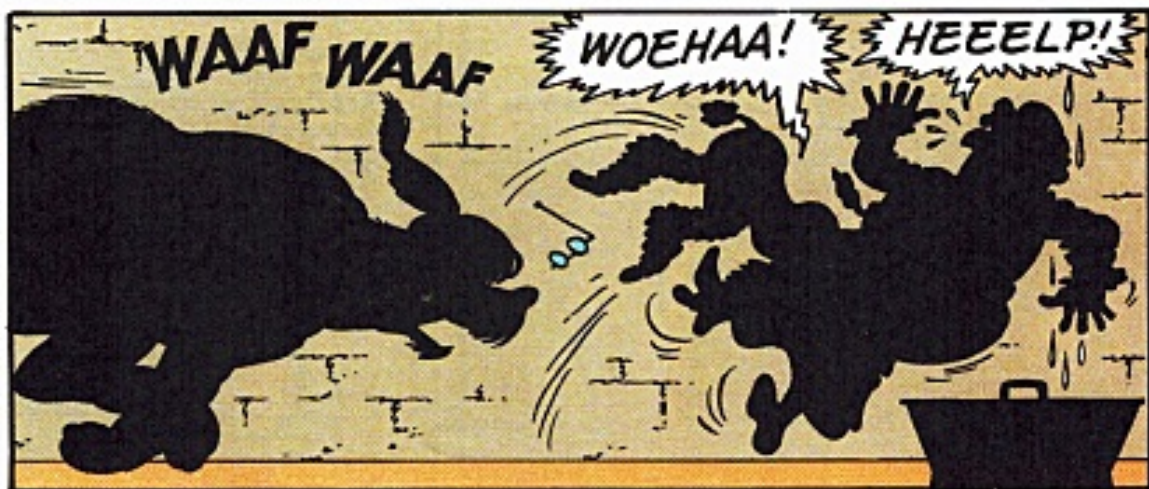
Die twee sakkerse navotterers zetten de boel weer overhoop!

FIFI!

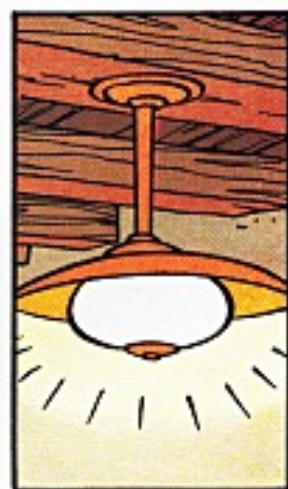
FIFI!!! Wilt ge wel eens gehoorzamen, kwajongen!

Filiberke, vlug, het kasteel staat weer op zijn kop!

Knip het licht aan!

Help mij hieruit!... heeelp-heeelp!!...

Het is allemaal onze schuld. We hadden niet mogen aankloppen.

't Is niks, een fris bad is goed voor de slanke lijn.

EUSTACHE ! EUSTACHE !!

Wel verdraaid, is die niet wakker geworden?

Hij zal een vaste slaap hebben.

Jawel, mevrouw!

Hebt u geroepen, mevrouw?

Waar komt gij vandaan?

Ik?... eu... eu... ik was op ronde, mevrouw, om te zien of de storm soms nog lekken geslagen had...

Eustache, gij zijt een trouwe knecht, een man van plicht. Proficiat!

Maar kom, ga nu maar slapen. Goede nacht.

Waar zijn de honden gebleven? Het is zo verdacht stil?...

Hazo, hier zit gij!

Kom maar uit mijn bed, vlug wat!

Ha, gij wilt niet! Goed, ik zal dan wel op het matje slapen.

Vernikkeld, Pekkie is nergers te vinden.

Waar mag hij toch zitten?

Wel, gij rakker!

Goed, blijf maar bij mij nu. Slaapwel.

Wat nu weer? Men klopt op de deur!

Hallo, wie is het?

Sapperdepap, niemand! Spookt het?

IK!

Flip! Waar hebt gij uitgehangen?

Ik zou eens naar de koer moeten. Mijn maag is ongesteld.

Ik had heel de nacht in de keuken gezeten. Daar stond een volle zak nootjes...

Pfff... ik kan geen nootje meer zien! In geen twintig jaar meer!

Haha, ge ziet wat er van komt, Flipke. Overdaad schaadt!

DE VOLGENDE DAG NA HET ONTBIJT.

Nu zal ik u door het kasteel rondleiden.

En koest, Fifi! Zet de boel niet op zijn kop!

In een kasteel wonen moet heerlijk zijn!

Nee, 't is erg eenzaam.

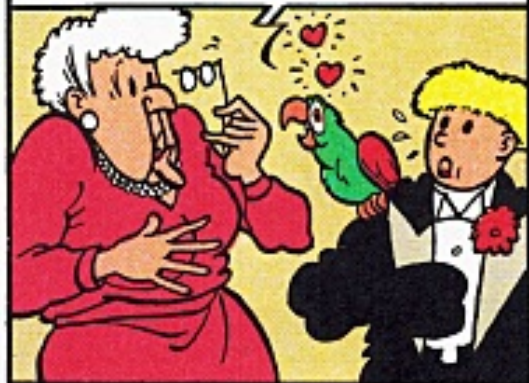
Moest ge mij hebben! Ik tater 'n hele dag!

Ik zou u gezellig bezig houden. We zouden aangename dagen hebben, elkaar gaarne zien.

Ja, mevrouw de gravin, moest gij een papegaai zijn, ik zou zelfs met u trouwen!

Gij met mij trouwen! Ik ben niet jong meer, hoor!

Ik ook niet. Papegaaien worden soms wel tweehonderd jaar!

Hier, edele en bevallige dame, ontvang een zoen van uw verkochte dienaar!

Gij charmeur!

Flip, zijt ge niet beschaamd!

Ssst, ik mag een eenzame vrouw toch wel wat afleiding bezorgen!

Dit is hier de bibliotheek.

Wat een massa boeken!

Het kasteel is op een heuvel
gebouwd. Men moest zo
diep graven om water.

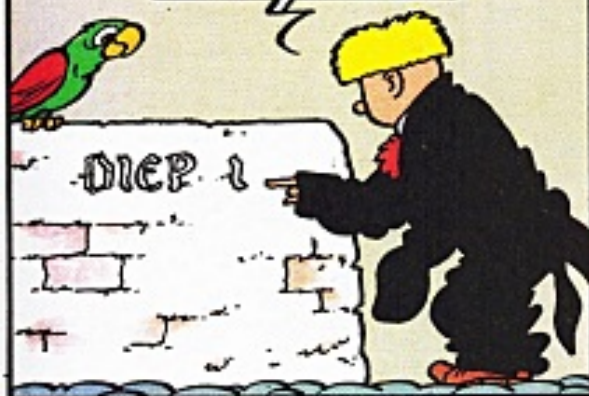
Die waarschuwing is dus zeker
niet overbodig.

Niemand valt
graag in een put
van twintig meter.
Voorzichtig dus!

Merkwaardig, de letter
s ontbreekt!

Wellicht werd ze opzettelijk
weggelaten om nog meer
aandacht op de waarschuwing
te vestigen.

Mevrouw de gravin!

Voorzichtig! Pas toch op bij de put
met die kinderen, mevrouw!

Ge moet ze verbieden bij
de put te komen! Een
ongeluk is zo rap
gebeurd!

De jongens zijn
reeds verwittigd.
Wees gerust,
Eustache.

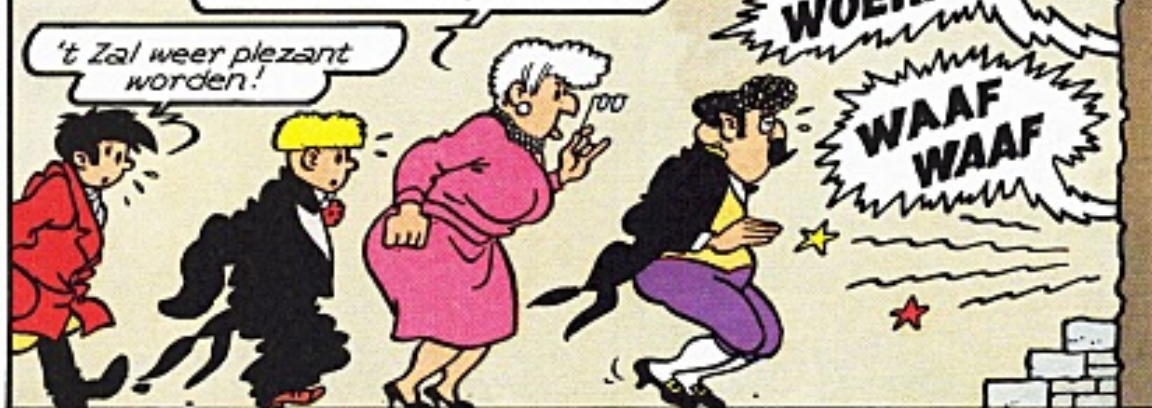

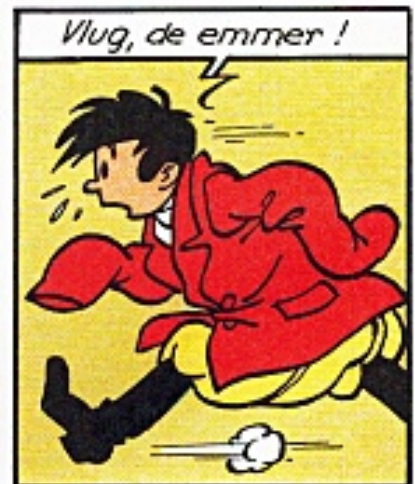
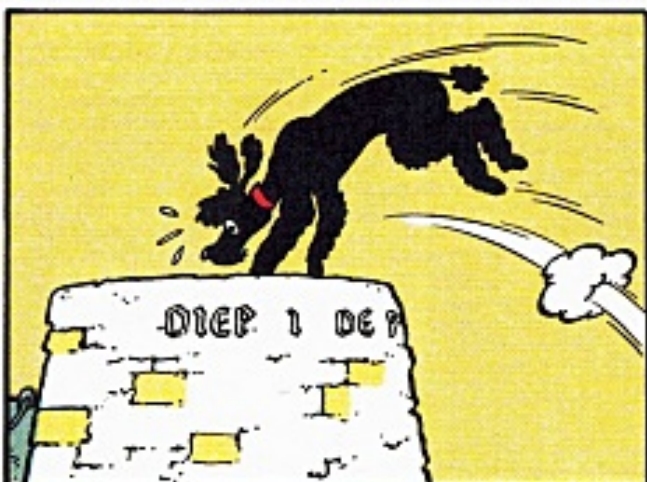
Kom, we gaan binnen,
daar is het interessanter.

Lieve devgd, die twee handen hangen
de aap weer uit!

't Zal weer plezant
worden!

Zo, tot over 'n uurtje.

Doe ondertussen maar alsof ge thuis zijt!

Mevrouw de gravin, wacht op mij!

Lieve dame, ik vergezel u!

Als een aanbiddelijke amazone zweeft ge op uw slanke schimmel door de wouden! 'n Echte sprookjesprinses!

Ge vleit mij, Flip!

O nee, edele gravin, mijn hart klopt alleen voor u!

Mag ik naast u zitten, edele jonkvrouw?

Er is geen plaats meer, Flip.

Ik bedoel op uw schouder!

O, hoe zalig is het op deze zachte schouder te mogen rusten!

En ik die dacht dat de tijd voor aanbidders reeds lang voorbij was!...

IN HET KASTEEL.

En nogmaals, jongens, blijf van de put weg!

Wees gerust, Eustache, we zullen in de bibliotheek 'n boek lezen.

Filiberke, vindt gij ook niet dat die nogal overdrijft met die put?

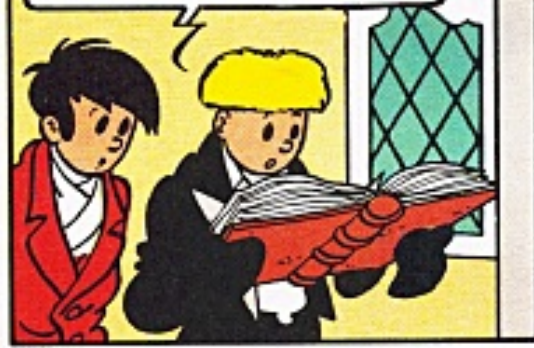
Jaz, Eustache kan niet verdragen dat we bij die put komen.

Waarom? Weet hij soms iets meer over de put?... Hier is iets geheimzinnig aan.

Jammer dat de beschrijving over de put uit dit boek werd gescheurd. We zouden meer weten.

Filiberke, ik vermoed dat die put méér is dan een doodgewone waterput!

DIE AVOND.

En moet ik echt niet waken naast uw bed, lieveling?

Niemand zal mij komen schaken, hoor. Slaapwel, Flip!

Ik blijf voor uw deur de wacht houden. Droom zacht, mooie amazone!

Zwakke vrouwen beschermen is de plicht van mannen... ik, bedoel papegaaien!

ENKELE UREN VERSTRIJKEN.

Hoor, beneden slaat de klok twaalf.

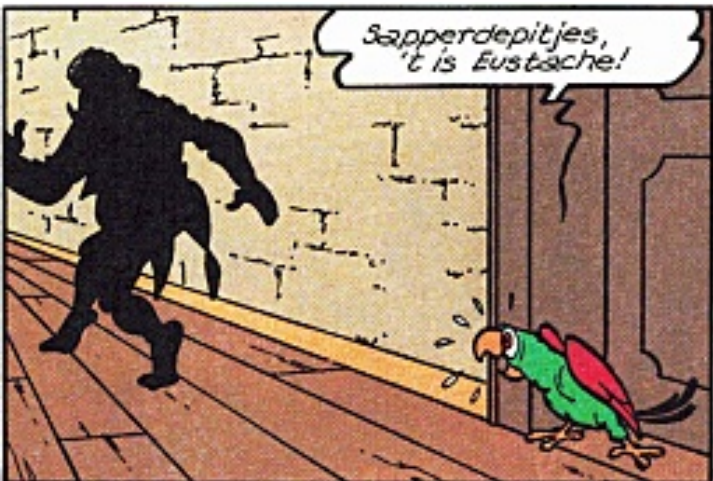

Het uur der spoken. Brrrr!

Lieve hemel, ik hoor er al een rondsluipen.

Zo, en nu aan de slag!

Weldra is alles achter de rug. Haha!

Aan de slag?... achter de rug?... haha??...

Wat betekent dit?... Sapperdepitjes, hier gebeuren geheimzinnige dingen!

Daar moet ik mijn neus tussensteken.

Kelder in, kelder uit.... Hemel, 't lijkt wel een verlaten onderaardse doolhof.

Eigenaardig, hier worden graafwerken uitgevoerd.

Een gat in de muur!

Een gang!

O, Eustache graaft een onderaardse gang!

Waarom?... Waarheen?... Waarvoor?...

Wat een ontdekking! Ik verwittig Jommeke!

Pekkie, gij blijft hier, want zo Fifi en ik in de gaten krijgen, loopt alles in de war.

Zijn deur zal op slot zijn.

Gelukkig niet. Hij denkt immers dat we allen rustig slapen.

Filiberke, ik vermoed dat Eustache iets ontdekt heeft over de put. Hij scheurde zeker het perkament uit het boek!

Waar kan hij dat geheim verstopt hebben? Alle planken liggen vast.

In zijn kleren steekt ook niets.

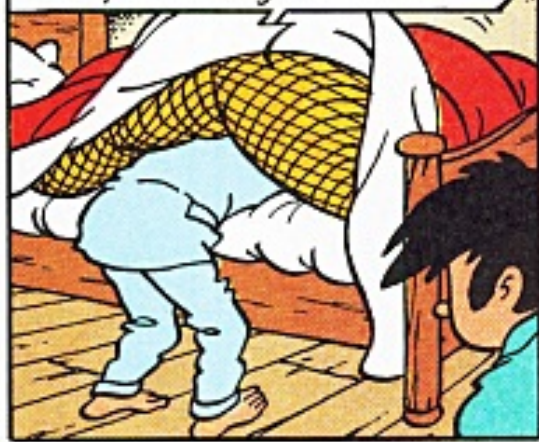
Hierin is al evenmin iets te vinden.

Misschien tussen de balken.

Hier, onder zijn matras!

Ja, dat is het! Luister!

Er is ene legende die verhaalt als zoude de eerste graaf van Stiepelentene de schatten die hij vergaard hadde, uit angst dat zij zouden gestolen worden, alop enen nacht in de waterput smeed.

Als enige aanwijzing voor zijne nakomelingen liet hij op de put beitelen: DIEP IN DE PUT. De letter N liet hij echter achterwege om ongewenste schattenjagers op ene dwaalspoor te brengen.

Lieve deugd! Het is dus niet:
Diep **IS** de put, maar wel:
Diep **IN** de put!

Eustache graaft
een gang naar
DIEP IN DE PUT!

Om de schat te
bemachtigen!

Alle mensen, wat
een ontdekking!

Maar we zullen
hem bij de neus
hebben! Hij zal
nogal verschieten!

ONDERTUSSEN...

Pfff-pfff!...de arbeid is zwaar...
maar het loon zal grrrooot zijn!

Die mol blijft
maar graven! Ik
kan gerust een
uiltje vangen.

zzz

Vedraaid, hoe
lang heb ik
geslapen?

Alle ajuintjes, Eustache is
reeds weg!

Oei, domkop die ik ben!
Ik moet Jommeke
en Filiberke
verwittigen! Te
laat nu!...

Eustache zal ze in zijn
kamer betrappen!
Wat 'n ramp!

Wat zal die kwaat met hen aan-
vangen? Hij werpt ze misschien
diep in de put. Alles
door mijn schuld!

Vandaag ontmaskeren we die Eustache, of ik heet geen Jomineke meer!

Goed geslapen, jongens?

O ja, mevrouw, als roosjes!

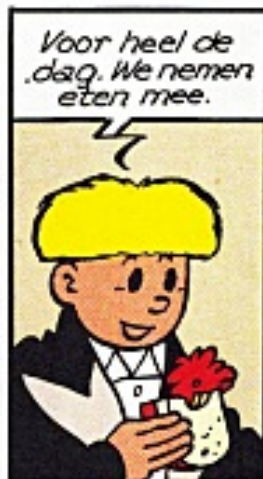

Het ontbijt staat klaar!

'n Lekker weertje vandaag. Zo we eens naar buiten trekken?

Jaz, de bossen in.

Voor heel de dag. We nemen eten mee.

O, dat zou heerlijk zijn bevallige jonkvrouw. Zij en ik op picknick!

Geen slecht idee! Ik voel mij verdraaid al tien jaar jonger!

Eustache, maak eten klaar voor heel de dag.

Jawel, mevrouw.

We gaan picknicken.

Goed, mevrouw.

En zadel Fifike. Spoed u, we vertrekken onmiddellijk.

Uitstekend mevrouw.

De snullen zijn heel de dag weg.

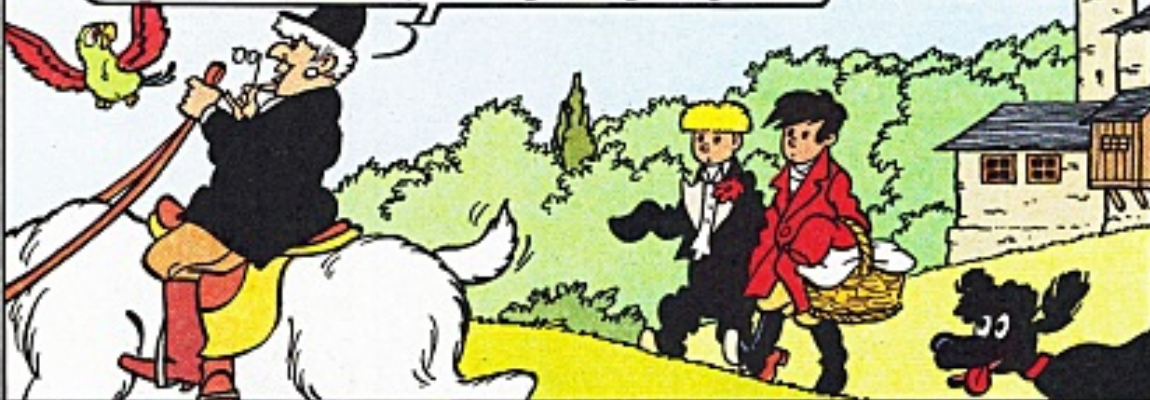

Hoerna, ik heb het kot vrij!

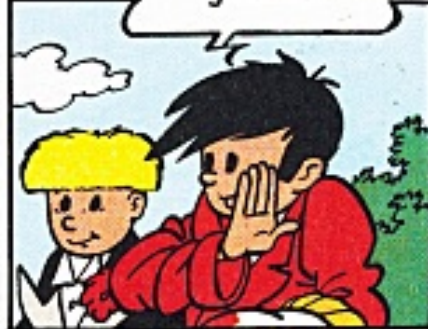

Ik ga dadelijk aan de slag. Als ze straks thuiskomen is Eustache al lang gaan vliegen, hahaha!

En nu, galante jonker, stoeien en huppelen we rond in deze prachtige omgeving!

'n Gekke situatie!
Een gravin die hond
rijdt en een knecht die
onderaardse gangen
graaft!

O, mijn lieflijke oogappel,
helaas!... dat gehuppel
zal van korte
duur zijn!

Ja?

Spoedig keren wij op onze
schreden terug,
het kasteel
binnen.

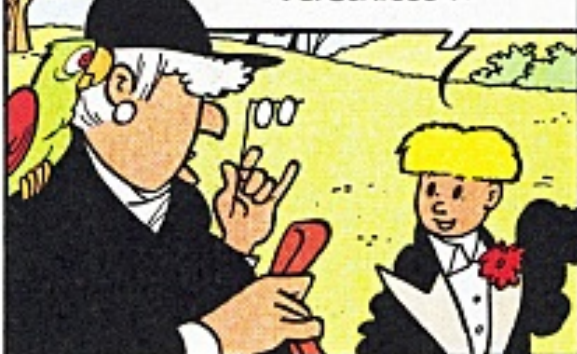
Wat? Hoe?
Waarom?

Om eens diep in de put te kijken.
Daar is iets aan 't gebeuren.

Ja, mevrouw de gravin, die
put is een curieus geval.
Ge zult nogal
verschieten!

Ik snap er geen
sikkepit van!

Kom Fifike, terug!

'n Beetje
geduld, lieve, en
uw diepblauwe
ogen zullen
opengaan.

Mevrouw, ge hebt verzuimd
de handschriften van uw
voorvaders te doorpluizen.

Ge hadt dan het
geheim van de
diepe put
gekend!

Ik zie niets dan
vraagtekens,
hoe langer
hoe meer!

Die zullen spoedig verzwinden.
Wij bereiden u voor op
een grote verrassing!

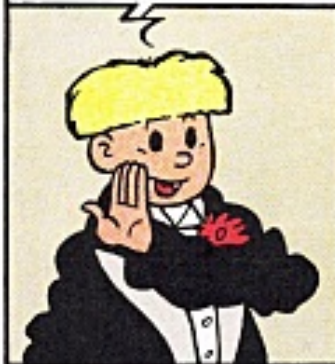
Een ding, alles misstil,
of ons plan mislukt.

Stiekern langs het achterpoortje
binnen.

En nu, mevrouw,
kamperen we
rond de put.

We hebben tijd en
eten genoeg.

Ik verdwijn eventjes
binnen.

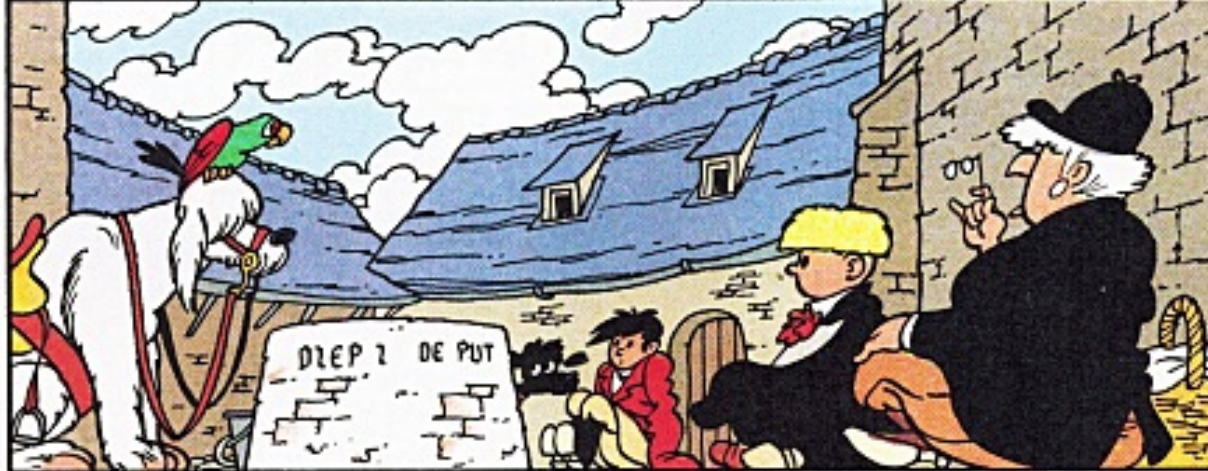
Eustache, het
net wordt rond
u toegehaald!

Zo, de deur van de kelders
op slot. Hij zit in
de val.

Alles is klaar. Terug
naar de put en
afwachten.

Hoelang zal het duren?
Wat gaat er gebeuren?
Ik brand van
nieuwsgierigheid!

Geduld is een
schone deugd
schattebout!

Ssst.... hoor,
in de put!...

Hoera, ik ben er!

Hemel!

Niet in de put kijken, mevrouw!

Geduld, de verrassing zal vanzelf uit de put te voorschijn komen.

Mijn nieuwsgierigheid zo zwaar op de proef stellen. Wat een marteling!

En nu de schat bovenhalen!

Ja, hoera!

Mijn zwoegen en zweeten is niet tevergeefs geweest. Alleluja!

Hoe zwaar!

Goud en diamanten, haha!

Eindelijk gaat mijn droom in vervulling. Ik ben schatrijk!

Dadelijk de kist naar boven sleuren.

Vooruit, Eustache jongen, een laatste krachtinspanning!

Ziezo, mijn schaapjes zijn op 't droge.

Maar nu ga ik zelf eerst een droog pak aantrekken.

Over 'n uurtje ben ik reeds ver hier vandaan.

Ze zullen staan kijken als ze van hun picknick thuiskomen!

Wat nu? De deur is op slot!

Hoe kan dat? Ik snap er niks van.

Inbeuken!

Donders, ze geeft geen vin toe!

Er is maar één uitweg.

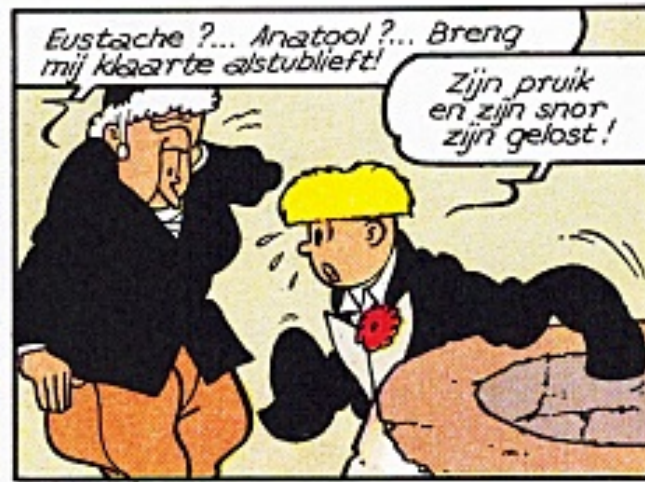

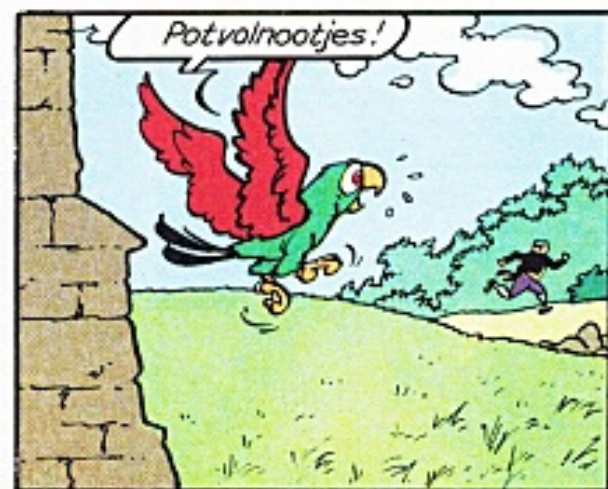
Langs de put naar boven klimmen.

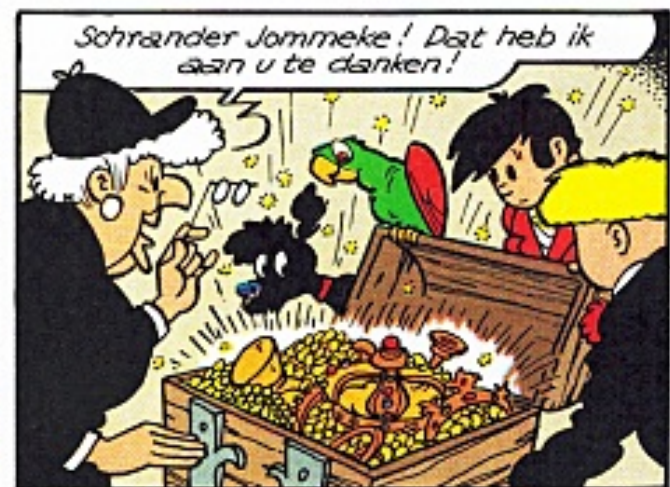

Och, 't is maar 'n kleine tegenslag.

DE VOLGENDE DAG, NA EEN HEEERLIJK FEESTMAAL, NEMEN JOMMEKE EN FILIBERKE AFSCHIED VAN GRAVIN ELODIE VAN STIEPELTEN.

EINDE